

Проф. Веселин Вучков, ръководител на Департамент „Право“ в Нов Български университет, заяви в интервю пред [Faktor.bg](https://faktor.bg), че никой няма право да развърта закона за досиетата.

Тази позиция той направи като коментар на очакваното утре (сряда, 27 октомври 2021 г.) [негативно решение на Върховния административен съд](#) (ВАС), с което той трябва да уеднакви своята противоречива практика по дела срещу осветяването на сътрудниците на тоталитарните комунистически служби от Комисията по досиетата в повече от едно тяхно ръководно качество по смисъла на закона за досиетата.

Съдът най-вероятно ще приеме, че Комисията може да огласява повторно и последващи пъти даден сътрудник, само ако представи нови доказателства, което противоречи на духа на закона и на вложената от законодателя през 2006 г. обществена воля за разкриването на агентите на тоталитарните комунистически сили.

Desebg.com препечатва от сайта [Faktor.bg](https://faktor.bg) коментара на проф. Вучков, в която той се връща и към предаването на огромния архивен на масив на Държавна сигурност от МВР на Комисията по досиетата, през 2010 г., когато юристът бе зам.-министър на вътрешните работи и бе натоварен с тази задача:

Написано от Христо Христов
Вторник, 26 Октомври 2021 16:03

„Важно е политическите сили в предизборната си програма да заемат ясна позиция за съдбата на Комисията по досиетата, която извоюва достойно място в общественото съзнание след създаването ѝ през 2006 г. Това в политическата кампания сякаш напълно отсъства.

Ще посоча и това, че всеки момент се очаква важно тълкувателно решение на ВАС по повод противоречива съдебна практика, съмнително появила се внезапно, във връзка с някои решения на комисията.

Не мога да разбера бездействието на депутатите през последните години, откакто възникна този проблем. Поне от четири години това се коментира публично, а преди повече от две години тогавашният главен прокурор внесе искане пред ВАС.

Въобще не бих се изненадал, ако се издаде тълкувателно решение, че ако едно лице е обявено за принадлежност към ДС първи път, защото е заемало някаква публична длъжност, и след време заеме втора, трета, четвърта и т. н. публични длъжности, то комисията ще трябва да го оповести пред обществото само първия път, а всеки следващ път трябва да замълчи, макар документите да са едни и същи.

Това ли беше смисълът от приемането на този закон през 2006 г.? Та нали базовият смисъл на този закон е да се представи пред обществото публична информация за дадено лице, устремило се към общественото управление?

И да повторя – в България лустрационни елементи няма; има само споделяне на информация от страна на Комисията! Сега, вероятно, и тази обществена функция на закона ще бъде орязана.

Това обезсмисля значително и огромните усилия, които положихме, за да съберем на едно място от различни ведомства разпокъсания архив на ДС.

Защото в бъдеще тази Комисия ще обявява принадлежност за втори, трети, петнайсети и пр. път, но само ако има нови документи. А няма как да има нови документи, защото

всичко бе събрано на едно място – комисията не може да си фабрикува документи!

Дано бъдещите депутати, при това в най-кратък срок, особено онези, които имат отговорност още към първоначалното приемане на закона, да се върнат към неговата автентична воля.

Вариантите за решение са два и са изключително лесни. Първият: приемането на кратък закон за автентично тълкуване от една разпоредба, съобразно която комисията е длъжна да обявява всеки път принадлежност, когато едно лице заема няколко публични длъжности, при едни и същи доказателства.

Второто решение: приемане на кратко допълнение към действащия закон в същия смисъл. Повтарям – никой няма право да извърта автентичния смисъл на закона и отговорността на депутатите, особено от център-дясно като политически спектър, е огромна! Всъщност тук политическата ориентация на депутатите няма значение, важна е отговорността към гражданското общество!

Двата състава на комисията, които действаха до сега, могат да се гордеят с постигнатото.

Атаките през последните 15 години бяха коварни, постоянни и перфидни. Ала специални решения на Съда по правата на човека в Страсбург, както и на Конституционния съд на България релефно подчертаха, че дейността на тази комисия не само не засяга основни човешки права, а допринася за повишаване на гражданското съзнание и информирания избор на българите.

Надявам се хората да съзнават, че това е не просто разговор за близкото минало, това е разговор за настоящето и за нашето общо бъдеще като съграждани!

За предаването на архива на ДС

От десет-годишна дистанция на времето мога да кажа, че изпитвам удовлетворение заради това, че предадохме огромен архивен фонд от МВР към Комисията по досиетата

Това бе много важно по няколко причини. Първо, Комисията вече може сама да си прави проверки за принадлежност към ДС на определени публични фигури, тъй като архивът си е при нея. До тогава тя беше нещо като координатор на куриери, тъй като пращаше писма до МВР, НРС, ДАНС, военно разузнаване и др., без сама да проверява ведомствените архиви.

Второ, хранилището в Баня е модерно, архивът се съхранява много по-добре от МВР; в МВР този архив се съхраняваше в архаични условия.

Трето, централизираният архив към комисията отвори широко врати пред изследователите, репресираните хора и техните наследници. Документалните сборници, които ще представим в сряда, го доказват. Но и много творци си написаха книги и направиха филми въз основа на този архив, който предадохме от МВР към комисията преди десет години.

Това се отнася и за историческия архив, който предадохме на държавните архиви. Следващата голяма цел трябва да бъде постепенната дигитализация на това архивно богатство!“